

Samlenotat

---

8. januar 2025

- 3) Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2023
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

2

Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2023

KOM-dokument foreligger ikke.

Revideret version af Finansministeriets samlenotat oversendt den 28. november 2024. Ændringer er markeret med streg i venstre margin.

1. Resume

Revisionsretten præsenterede på ECOFIN 10. december 2024 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2023. På baggrund af årsberetningen forventes ECOFIN den 18. februar 2025 at vedtage sin rådshenstilling til Europa-Parlamentet om decharge for regnskabsåret 2023.

Retten skønner på baggrund af sin revision, at den mest sandsynlige fejlrate i betalingerne som helhed er 5,6 pct. i 2023. Det er den højest skønnede fejlrate i 16 år og en stigning i forhold til 2022-budgettet, hvor fejlraten var 4,2 pct., og 2021, hvor fejlraten var 3,0 pct. Revisionsretten har på baggrund heraf afgivet en negativ erklæring om betalingerne som helhed for femte år i træk. Regeringen finder dette meget utilfredsstillende. Ligeledes finder regeringen det utilfredsstillende, at Revisionsretten igen har været nødsaget til at afgive en erklæring med forbehold om Genopretnings- og resiliensfaciliteten. Regeringen finder det dog tilfredsstillende, at Revisionsretten for 17. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed. Regeringen vil arbejde for fortsat at styrke fokus på og forbedring af effektmåling og EU-budgettets resultatopnåelse i forbindelse med fremtidige årsrapporter.

Sagen har isoleret set hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet. Kommissionen skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Revisionsrettens årsberetning om EU-budgetgennemførelsen blev offentliggjort d. 10. oktober 2024. Revisionsretten præsenterede på ECOFIN den 10. december 2024 at præsentere sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2023. Rådet skal i forlængelse heraf udarbejde en henstilling til Europa-Parlamentet. ECOFIN forventes at vedtage henstillingen den 18. februar 2025.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens revisionserklæring bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for institutionernes dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er todelt og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskabernes rigtighed undersøger Revisionsretten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens foranstaltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Revisionsretten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten opererer med et acceptabelt fejlniveau¹ på 2 pct. Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men revisionen giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande.

Revisionsretten reviderer ligeledes udgifterne under Genopretnings- og resiliensfaciliteten. Retten kontrollerer betalingsanmodninger fra medlemslandene og den formelle rigtighed af opnåelsen af de mål og milepæle, som indgår heri.

Årsberetningen indeholder et kapitel om EU-budgettets resultatopnåelse. Kapitlet indeholder primært henvisninger til Revisionsrettens tidligere særberetninger om udvalgte politikområder samt en opfølgning på anbefalinger fra Revisionsretten ift. regnskabsåret 2020.

Som noget nyt indeholder kapitlet om EU-budgettets resultatopnåelse i år en særskilt del, der undersøger programmerne under udgiftsområde 4 – Migration og grænseforvaltning. Revisionsretten vil i fremtidige årsberetninger undersøge de forskellige udgiftsområder på skift.

3. Formål og indhold

Det overordnede formål med Revisionsrettens årsberetning er at vurdere og give erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Revisionsretten agerer som den eksterne revisor af EU's finanser med henblik på at beskytte EU's finansielle interesser, navnlig ved at bidrage til at forbedre EU's økonomiske forvaltning.

Retten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 5,6 pct. i 2023. Det er en stigning i forhold til 2022, hvor den

---

¹ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejlenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af "den mest sandsynlige fejlfrekvens".

anslåede fejlforekomst var 4,2 pct., og 2021, hvor den anslåede fejlforekomst var 3,0 pct.

Revisionsretten giver for 17. år i træk en positiv erklæring vedrørende regnskaberne's rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

Med hensyn til underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, konkluderer Retten følgende:

- Retten afgiver en *positiv erklæring* vedr. EU's egne indtægter.
- Retten afgiver en *erklæring med forbehold* vedr. genopretningsfaciliteten, som er hovedkomponenten i EU's genopretningsinstrument (NextGenerationEU). Det er tredje år, hvor en erklæring om genopretningsfaciliteten gives og andet år i træk, hvor denne er med forbehold. I 2023 blev der gennemført 23 betalingsanmodninger, hvoraf Retten fandt, at 16 ud af 452 reviderede mål og milepæle fordelt på syv betalinger var påvirket af problemer med den formelle rigtighed af opfyldelsen af mål og milepæle.
- Retten afgiver en *negativ erklæring* om udgifterne som helhed. Det er femte år i træk, at der afgives en negativ erklæring herom. Den negative erklæring forklares med den nævnte fejlrate på 5,6 pct. Herunder udgør udgifter med høj risiko, særligt godtgørelsesbaserede udgifter, størstedelen af fejlraten med en anslået fejlforekomst på 7,9 pct. (2022: 6,0 pct.). Denne gruppe af udgifter udgør igen i 2023 størstedelen af de undersøgte transaktioner (64,4 pct.).

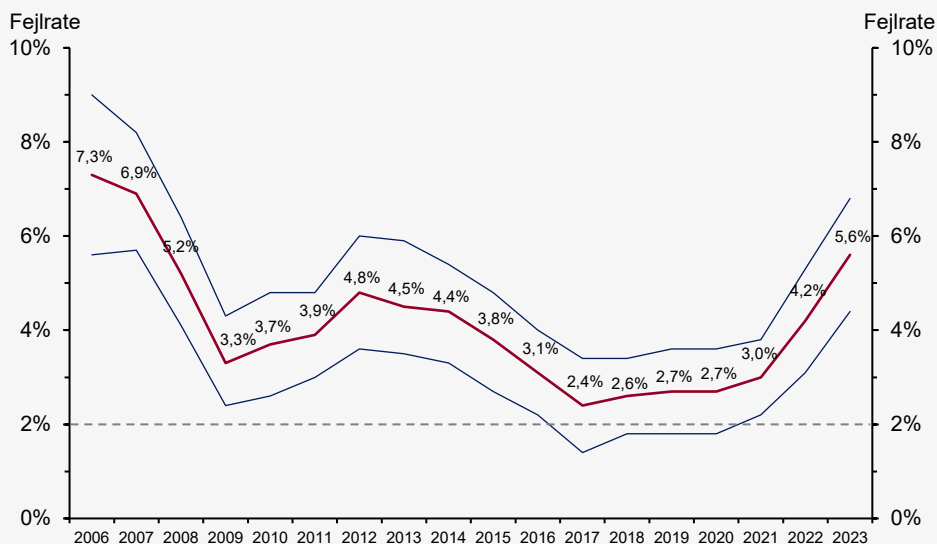
Uddybende om fejlraten og dens udvikling over tid

Revisionsretten påpeger, at skønnet over fejlforekomsten i EU-budgettet ikke er en måling af svig, ineffektivitet eller spild. Det er et skøn over, hvor mange af midlerne der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning eller specifikke nationale regler. Svig derimod er forsætlig vildledning for vindings skyld. Sager, hvor der er konkret mistanke om svig indberettes til OLAF, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, som i fornødent omfang efterforsker og følger op på sagerne. Revisionsretten oplyser, at den i 2023 sendte 20 sager til OLAF med mistanke om svig på grundlag af 748 reviderede transaktioner. I 2022 var der ifølge Revisionsretten 14 sådanne sager og i 2021 15.

Retten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 5,6 pct. i 2023. Der er tale om en stigning i fejlraten på 1,4 procentpoint i forhold til 2022, hvor fejlraten var 4,2 pct. og yderligere 1,2 procentpoint i forhold til 2021, hvor fejlraten var 3,0 pct., *jf. figur 1*.

Figur 1

Revisionsrettens anslåede fejlføremkomst for EU-budgettet som helhed (2007-2023)

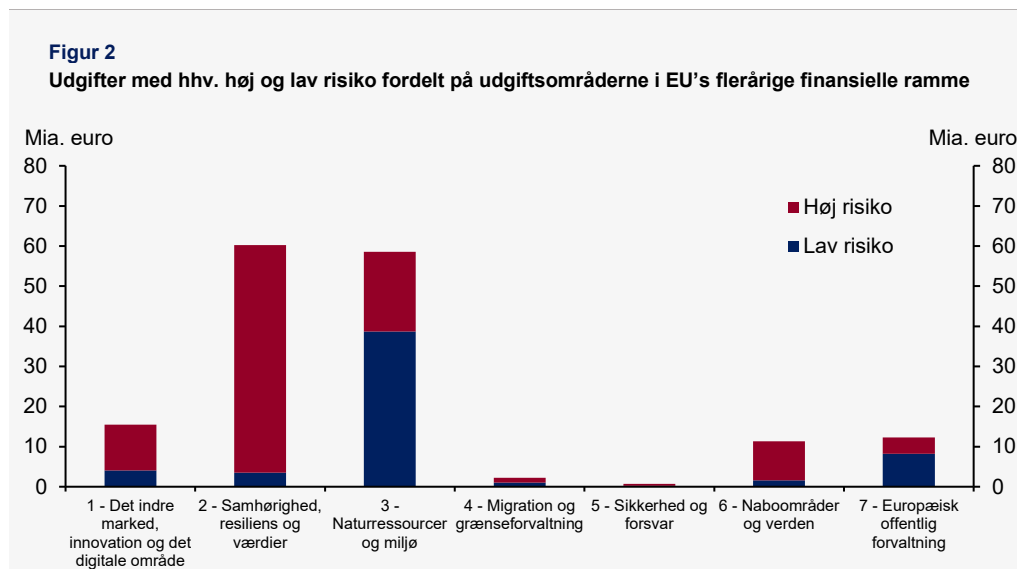
Anm.: De blå linjer angiver Revisionsrettens beregnede hhv. øvre og nedre fejlgrænse. Den stiplede linje markerer Revisionsrettens væsentlighedstærskel for fejlforekomsten på 2 pct.

Kilde: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for 2023.

Uddybende om fejlraten for forskellige udgiftstyper

Igen i år peger Revisionsretten på en klar sammenhæng mellem måden, udgifter afholdes på, og risikoen for fejlforekomster. Revisionsretten skelner mellem områder, hvor der vurderes at være høj hhv. lav risiko i forhold til lovlighed og formel rigtighed. Områder med *høj risiko* er hovedsagligt godtgørelsesordninger, hvor EU godtgør støtteberettigede omkostninger til en støttemodtager på baggrund af en udgiftsanmeldelse. Områder med *lav risiko* er hovedsagligt rettighedsordninger, hvor der ikke godtgøres bestemte udgifter, men midlerne udbetales, når visse betingelser er opfyldt.

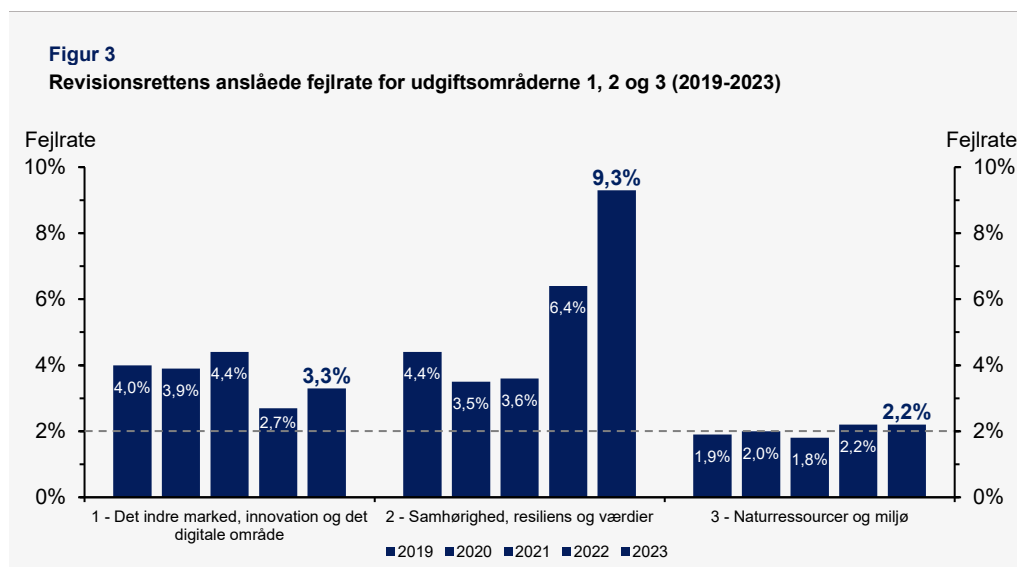
Fejlforekomsten for udgifter med høj risiko estimeres i 2023 at udgøre 7,9 pct. mod 6,0 pct. i 2022 og 4,7 pct. i 2021. Udgifter med høj risiko udgør fortsat størstedelen af de reviderede transaktioner med 64,4 pct. (2022: 66,0 pct.). Fordelingen af udgifter med hhv. høj og lav risiko fordelt på udgiftsområderne i EU's flerårige finansielle ramme er vist i *figur 2*.

Kilde: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for 2023.

Uddybende om de enkelte udgiftsområder

Fejlratene varierer på tværs af udgiftsområderne. Ligesom beretningen for 2022 har Revisionsretten for 2023 estimeret en fejlrate specifikt for tre udgiftsområder, hvor stikprøven indeholdt en tilstrækkelig stor mængde transaktioner til at kunne beregne en sandsynlig fejlrate. For udgiftsområde 1 – ”Det indre marked, innovation og det digitale område” estimeres fejlraten til 3,3 pct., for udgiftsområde 2 – ”Samhørighed, resiliens og værdier” estimeres fejlraten til 9,3 pct. og for udgiftsområde 3 – ”Naturressourcer og miljø” estimeres fejlraten til 2,2 pct. For udgiftsområderne 1 og 2 er der tale om en stigning i fejlraten i forhold til 2022, *jf. figur 3*.

Anm.: Den stiplede linje markerer Revisionsrettens væsentlighedstærskel for fejlforkomsten på 2 pct.

Kilde: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for 2023.

Udgiftsområde 1 – Det indre marked, innovation og det digitale område

Udgiftsområdet forvaltes hovedsageligt direkte af Kommissionen, som udbetaler tilskud til offentlige eller private støttemodtagere, som deltager i et EU-projekt. Størstedelen af udgiftsområdet udgøres af forsknings- og innovationsprogrammet Horizon. Derudover indeholder udgiftsområdet en række programmer vedr. rummet, transport, energi og digitale tjenester, herunder Connecting Europe-faciliteten (CEF), samt investeringsfonden InvestEU.

Hovedparten af de konstaterede fejl inden for udgiftsområdet skyldes ikke-støtteberettigede direkte personaleomkostninger, alvorlige overtrædelser af reglerne for offentlige udbud samt andre ikke-støtteberettigede omkostninger, fx i form af rejse- og opholdsudgifter samt rådgivningsomkostninger. Desuden påpeger Revisionsretten, at der er risiko for ukorrekt beregning af dagssatser for tilskud under Horizon. En stor del af fejlraten kan henføres til fejl i anmeldelsen af personaleomkostninger i forskningsprogrammerne, hvor Revisionsretten peger på, at reglerne er komplekse på trods af bestræbelser på forenkling. Denne konklusion er enslydende med årsrapporterne for 2021 og 2022.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen, at Kommissionen: 1) indfører foranstaltninger mhp. at forbedre støttemodtagernes overholdelse af reglerne for dagssatser vedr. rapporteringen under Horizon, 2) præciserer reglerne og metoderne vedr. beregning af dagssatser under Horizon, 3) videreudvikler retningslinjerne fsva. forudgående kontrol af de anvendte udvælgelses- og tildelingskriteriers rigtighed vedr. udbud ifm. CEF-projekter.

Udgiftsområde 2 – Samhørighed, resiliens og værdier

Udgiftsområdet består af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Erasmus+, rentebetalingen til de fælles genopretningslån samt andre mindre ordninger. Hovedparten af udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemslandene.

Revisionsretten fremhæver, at fejlene under udgiftsområdet særligt skyldes ikke-støtteberettigede projekter og omkostninger samt overtrædelse af udbuds- og statsstøttereglerne. Ligesom for 2022 konstaterer Revisionsretten igen manglende bilag eller dokumentation vedr. nogle transaktioner, og i 2023 har disse fejl en direkte og målbar effekt på udgifternes størrelse. Revisionsretten peger derudover på, at den eksisterende kontrol hos medlemslandenes forvaltnings- og revisionsmyndigheder fortsat ikke er tilstrækkelig til at afbøde den iboende risiko på udgiftsområdet. Den væsentligt forøgede fejlrate i forhold til 2022 kan ifølge Revisionsretten forklares ved en række faktorer, herunder at REACT-EU stillede betydelige ekstra midler til rådighed, samt at samhørighedsmidlernes støtteberettigelsesperiode 2014-2020 havde slutdato ved udgangen af 2023.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen, at Kommissionen: 1) følger op på de svagheder i medlemslandenes forvaltnings- og kontrolsystemer, der er konstateret i den foregående budgetperiode og bringer de vigtigste erfaringer herfra

i anvendelse for perioden 2021-2027, 2) indfører harmoniseret behandling af fejl ifm. offentlige udbud under direkte og delt forvaltning, 3) sikrer, at medlemslandene indfører procedurer til kontrol af opfyldelsen af præstationsmål ifm. støttede projekter, 4) udformer detaljerede procedurer forud for afslutningen af perioden 2014-2020, der imødegår de risici, Revisionsretten har identificeret i deres årsberetninger.

Udgiftsområde 3 – Naturressourcer og miljø

Udgiftsområdet omfatter den fælles landbrugspolitik samt øvrige mindre programmer som bl.a. Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og LIFE-programmet for miljø- og klimaindsatsen. Størstedelen af udgiftsområdet udgøres af direkte betalinger, som finansieres fuldt ud af EU-budgettet, og som falder under de såkaldte retlighedsordninger, som generelt er et område med lav risiko, jf. figur 2. En mindre del udgøres af programmer for udvikling af landdistrikter og markedsforanstaltninger, som ofte medfinansieres af medlemslandene. Udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem Kommissionen og de nationale betalingsmyndigheder. 2023 var første år af den fælles landbrugspolitik 2023-2027, men størstedelen af 2023-betalingerne var omfattet af reglerne for den foregående periode 2014-2022.

Revisionsretten estimerer fejlraten for udgiftsområdet til 2,2 pct., hvilket er over væsentlighedsgrænsen på 2 pct., og Revisionsretten anfører videre, at fejlraten ikke var væsentlig vedrørende direkte betalinger, men at den er væsentlig vedrørende de øvrige områder under udgiftsområde 3. De største kilder til den anslåede fejlrate var ikke-støtteberettigede modtagere, aktiviteter, projekter og udgifter, administrative fejl samt angivelse af unøjagtige oplysninger om arealer eller dyr. Revisionsretten fremhæver, at fejlraten kunne have været reduceret med 1,0 procentpoint, hvis Kommissionen og betalingsmyndighederne havde anvendt alle tilgængelige oplysninger ved tilskudsudmålingen.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen, at Kommissionen undersøger effektiviteten af medlemslandenes foranstaltninger til begrænsning af direkte betalinger til store bedrifter, idet medlemslandene er ansvarlige for at målrette indkomststøtten mod dem, der har mest brug for den.

Udgiftsområde 4 og 5 – Migration og grænseforvaltning samt Sikkerhed og forsvar

Udgiftsområderne præsenteres samlet af Revisionsretten, og udgøres af en række fonde for asyl-, migrations-, integrations- og grænseforvaltningsarbejde samt Den Europæiske Forsvarsfond og Fonden for Intern Sikkerhed. Størstedelen af udgifterne i disse fonde udmøntes under delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemslandene (eller associerede Schengenlande). Derudover omfatter udgiftsområdet en række decentrale agenturer, herunder Frontex.

Stikprøvens størrelse giver for dette udgiftsområde ikke mulighed for at estimere en fejlrate. Revisionsretten peger dog på, at der er tale om et højrisikoområde, idet der er blevet konstateret fejl vedr. ikke-støtteberettigede omkostninger, manglende bilag og offentlige udbud.

På baggrund af revisionen anbefaler Revisionsretten, at Kommissionen: 1) giver medlemslandenes myndigheder yderligere vejledning om gældende regler for dokumentation samt gennemsigtighed og ligebehandling, 2) kontrollerer projekters tekniske aspekter før tilskudstildeling til militær mobilitet under CEF.

Udgiftsområde 6 – Naboområder og verden

Udgiftsområdet omfatter instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt arbejde – et globalt Europa (NDICI), udgifter til humanitære hjælpeforanstaltninger og instrumentet til førtiltrædelsesbistand samt andre mindre aktioner og programmer. Størstedelen af udgifterne udmøntes ved direkte eller indirekte forvaltning.

Stikprøvens størrelse giver for dette udgiftsområde ikke mulighed for at estimere en fejlrate. Revisionsretten konkluderer, at risikoen for fejl på udgiftsområdet er høj. De mest almindelige fejl var udbetaling af tilskud for ikke-støtteberettigede modtagere og omkostninger, ikke-afholdte udgifter og offentlige udbud. Revisionsretten konstaterer igen for 2023 svagheder i Kommissionens risikovurderinger og interne kontroller.

På baggrund af revisionen anbefaler Revisionsretten, at Kommissionen: 1) træffer foranstaltninger til forbedring af kontrolsystemerne vedr. afregning af pre-finansiering, 2) giver støttemodtagerne vejledning om fordelingen af de delte omkostninger, 3) sikrer overholdelse af synlighedsreglerne, 4) sikrer, at EU-delegationerne aflægger tilstrækkelige overvågningsbesøg på stedet, 5) forbedrer overvågnings- og styringsmekanismerne for blandingsoperationer for at mindske risikoen for forsinkelser i gennemførelsen af foranstaltninger.

Udgiftsområde 7 – Europæisk offentlig forvaltning

Udgiftsområdet omfatter udgifter til personale, bygninger, udstyr, energi og øvrige administrative omkostninger for EU's institutioner.

Revisionsretten konkluderer ligesom for 2022, at fejlforekomsten i 2023 er under væsentlighedstærsklen på 2 pct., dog uden at estimere en konkret fejlrate. De hyppigst konstaterede fejl vedrører offentlige udbud og manglende dokumentation fsva. Europa-Parlamentets udgifter til politiske grupper. Fsva. Kommissionen konstaterede Revisionsretten enkelte fejltilfælde vedr. hhv. personaleudgifter og udgifter til bygge- og anlægsarbejder samt andre ikke-quantificerbare fejl. Derudover konstaterede Revisionsretten fejl vedr. EU-delegationernes indkøb og lejebetalinger, en kontrakts varighed i Det Europæiske Regionsudvalg og en lønudbetaling i Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

På baggrund af revisionen anbefaler Revisionsretten, at Europa-Parlamentet bygger videre på sine eksisterende foranstaltninger til bekæmpelse af svig ved at udvikle en tværgående strategi for bekæmpelse af svig og sikre, at den anvendes i hele organisationen.

Uddybende om genopretnings- og resiliensfaciliteten

Revisionen af genopretnings- og resiliensfaciliteten adskiller sig fra revisionen af EU's budget, idet udbetaling af midler sker efter en vurdering af opfyldelsen af de mål og milepæle, der indgår i de enkelte medlemslandes genopretningsplaner. Der sker dermed ikke vurdering i Kommissionen af, hvorvidt de enkelte omkostninger er støtteberettigede, overholder reglerne om udbud og statsstøtte mv., da dette ansvar påhviler medlemslandene. Revisionsretten erkender, at genopretningsfacilitetens særegne udgiftsmodel har en betydelig indvirkning på omfanget af Rettens revision og den sikkerhed, den kan give.

Revisionsretten konkluderer, at betalings- og støtteberettigelsesbetingelserne ikke var overholdt for 16 af de 452 undersøgte mål og milepæle (2022: 15 af 281 mål og milepæle). Dette påvirker syv betalinger i syv medlemslande. I syv af de undersøgte mål og milepæle var opfyldelsen af disse utilfredsstillende, i seks blev støtteberettigelsesperioden ikke overholdt og tre tilfælde vedrørte støtte, som trådte i stedet for tilbagevendende nationale budgetudgifter, hvilket er i strid med støtteberettigelsesbetingelserne. På grund af facilitetens særegne udgiftsmodel estimerer Retten ikke en konkret fejlrate, men anslår, at fejlenes minimale finansielle effekt ligger over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Revisionsretten fandt 15 tilfælde af vagt definerede mål eller milepæle, hvilket forårsager en mere skønmæssig vurdering af deres opfyldelse og risikerer at underminere de ønskede resultater (2022: seks tilfælde). Derudover konstaterede Retten vedvarende svagheder i Kommissionens og medlemslandenes kontrolsystemer.

På baggrund af revisionen anbefaler Revisionsretten, at Kommissionen: 1) anvender strengere kriterier for vurdering af overholdelsen af støtteberettigelsesperioden ved at anvende datoen for den første (retlige) forpligtelse som foranstaltningens iværksættelse, 2) fastlægger specifikke kriterier for, hvad der udgør støtte, som træder i stedet for tilbagevendende nationale budgetudgifter, 3) sikrer, at medlemslandene straks træffer foranstaltninger til at afhjælpe de resterende svagheder i deres kontrolsystemer, 4) anvender resultaterne af sin kontrol af medlemslandenes kontrolsystemer til at fremsætte en klar konklusion om deres effektivitet.

Uddybende om præstation i programmerne under udgiftsområde 4 - Migration og grænseforvaltning
Revisionsrettens præstationsanalyse af udgiftsområdet fokuserer på hhv. Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF), og Fonden for Integreret Grænseforvaltning, som samlet tegner sig for 62,5 pct. af det samlede budget på 22,7 mia. euro for udgiftsområdet i programmeringsperioden 2021-2027.

Revisionsretten bemærker, at idet omfattende præstationsoplysninger om EU-programmer først foreligger hen imod programmeringsperiodens afslutning, er præstationsoplysningerne for indeværende budgetperiode 2021-2027 sparsomme og viser begrænsede fremskridt.

Revisionsretten konkluderer, at præstationsrapporteringsrammen vedrørende indværende budgetperiode er blevet forbedret. For den foregående budgetperiode 2014-2020 konkluderer Retten, at indikatorerne viser fremskridt i retning af deres mål. Retten understreger, at man ikke på den baggrund kan sige noget om programmernes samlede resultater, eller hvorvidt de har dækket behovene.

På baggrund af præstationsanalysen anbefaler Revisionsretten, at Kommissionen forbedrer kvaliteten af præstationsoplysningerne ved dels at præsentere opnåede frem for forventede resultater og dels at øge gennemsigtighed om ophavet for nøgleresultatindikatorerne i de årlige forvaltnings- og effektivitetsrapporter.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig, idet Rådets henstilling indgår som en del af Europa-Parlamentets beslutningsgrundlag. Europa-Parlamentet ventes ultimo maj at træffe afgørelse om afgivelse af decharge.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser og ej heller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten, jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer, at korrespondance med Retten primært foregår gennem Rigsrevisionen.

Sagen er ikke sendt i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Årsberetningen er indledningsvist blevet præsenteret i Rådet, dog uden egentlig substansdrøftelse af sagen. Der er derfor på nuværende tidspunkt ikke nærmere kendskab til de øvrige landes konsoliderede positioner. Erfaringsmæssigt er der forskellige opfattelser af, hvilket billede, der med Revisionsrettens erklæring er baggrund for at tegne. Af samme grund er der erfaringsmæssigt ligeledes forskellige opfattelser af den rette overordnede tone i Rådets henstilling samt hvilke midler, der skal tages i brug for at nedbringe fejlraten.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder det meget utilfredsstillende, at den overordnede fejlrate anslås til 5,6 pct. i 2023, hvilket er betydeligt over væsentlighedstærsklen på 2 pct. og samtidig udgør en markant stigning i forhold til niveauet i 2022, således fejlraten nu er på sit højeste niveau i 16 år. Regeringen anser den fortsatte stigning i fejlraten som et tegn på, at der stadig ikke er sket den nødvendige forbedring af rigtigheden og lovligheden af EU's udbetalinger. Det gælder særligt udgifter med høj risiko og inden for områder, der generelt er fejlbehæftede, herunder særligt samhørighedsområdet, hvor den anslåede fejlforekomst er på 9,3 pct. i 2023. Regeringen finder det derfor helt centralt, at de identificerede problemer adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og medlemslandene med henblik på, at fejlraten nedbringes hurtigst muligt.

Regeringen finder det ligeledes meget utilfredsstillende, at Revisionsretten for femte år i træk har været nødsaget til at afgive en negativ erklæring for betalingerne som helhed.

Regeringen finder det dog tilfredsstillende, at Revisionsretten for 17. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskaberne rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling. Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at der har kunnet afgives en positiv erklæring vedr. EU's egne indtægter.

Regeringen anerkender, at forvaltningen og kontrollen med EU-budgettet er en kompliceret opgave. Derfor er det en central prioritet for regeringen, at der fokuseres på de bagvedliggende årsager til kompleksiteten, og at der arbejdes hen imod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støttemodtagere. Det er samtidig regeringens holdning, at krav om mere kontrol skal stå mål med de administrative byrder og den finansielle risiko for EU-budgettet i de enkelte medlemslande.

Regeringen finder det utilfredsstillende, at Revisionsretten igen for 2023 har været nødsaget til at afgive en erklæring med forbehold om Genopretnings- og resiliensfaciliteten. Regeringen finder det vigtigt, at Kommissionen i samarbejde med medlemslandene styrker definitionen af mål og milepæle ved eventuelle fremtidige revisioner af planerne, samt at Kommissionen fører en proportional kontrol med medlemslandene ift. overholdelse af støtteberettigelseskriterierne i forordningen om Genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Regeringen ser positivt på, at Revisionsretten i kapitlet om EU-budgettets resultatopnåelse har styrket sit fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelse. Det er væsentligt for at sikre, at EU's budget prioriteres til områder med reel EU-mer værdi. Regeringen vil arbejde for, at Revisionsrettens fokus på effektmåling styrkes yderligere ved at rette det mod flere dele af EU-budgettet end blot ét udgiftsområde for hver årsberetning.

Regeringen tillægger Revisionsrettens konklusioner central betydning og finder det væsentligt, at Revisionsrettens anbefalinger fuldt ud adresseres i dechargeproceduren og implementeres af Kommissionen og medlemslandene. Regeringen finder det derfor centralt, at ovenstående afspejles tilstrækkeligt i Rådets henstilling om decharge.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 6. december 2024.